

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9528 af 18/06/2019 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2019-80-0241

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2019-80-0241

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2019-80-0241

B. T. får kritik for artikel om afdød person

B. T. bragte i december 2018 et interview med en kvinde, som fortalte om sit forhold til en stofmisbruger. I interviewet fortalte hun blandt andet om, hvordan den pågældende døde i hendes arme. Afdødes forældre og søskende klagede til Pressenævnet over, at afdøde i artiklen blev omtalt ved sit fulde navn, at artiklen indeholdt billeder af ham, som var taget kort efter hans død, samt et billede af hans åbne kiste taget ved familiens afsked med ham, og at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger. Klagerne klagede desuden over B. T.s afvisning af at bringe et genmæle og slette et billede og enkelte afsnit i artiklen. Nævnet fandt det krænkende for klagerne, at B. T. uden klagernes samtykke havde bragt billederne, og udtalte kritik af B. T. for ikke at have udvist tilstrækkeligt hensyn over for klagerne. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik af B. T. for at have afvist klagernes anmodning om genmæle og sletning.

[Klager 1] har på egne vegne og på vegne af [Klager 2], [Klager 3] og [Klager 4] klaget til Pressenævnet over artiklen *"Unge på stoffer – [Ekskæresten]s kæreste døde i hendes arme"*, som blev bragt den 29. december 2018 på bt.dk og den 30. december 2018 i B. T.s trykte avis under overskriften *"Stofferne åd [Afdøde]"*. Klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat.

Klagerne har klaget over, at [Afdøde] er nævnt ved navn i artiklen, at B. T. har bragt billeder af [Afdøde] uden deres samtykke, at artiklen indeholder ukorrekte oplysninger, samt at B. T. har afvist at slette et billede og enkelte afsnit i artiklen. Klagerne har desuden anmodet om genmæle.

1 Sagsfremstilling

B. T. bragte den 29. december 2018 artiklen *"Unge på stoffer – [Ekskæresten]s kæreste døde i hendes arme"* på bt.dk. Artiklen blev den 30. december 2018 bragt i B. T.s trykte avis under overskriften *"Stofferne åd [Afdøde]"*.

Artiklen har følgende underrubrik:

"[Afdøde] blev fanget i fem års stofmisbrug. Hans kæreste [Ekskæresten] så, hvordan stofferne ændrede ham. Åd ham. Og til sidst tilintetgjorde ham. En aprilnat i 2016 døde han i hendes arme."

Af artiklen fremgår følgende:

"»Hver gang jeg lukkede mine øjne, så jeg [Afdøde] for mig. Hans øjne stirrede tomt på mig. Hans hals var helt lilla og blå, og overlæben var trukket tilbage.«

[Ekskæresten] tænker tilbage og sætter ord på den hidtil værste dag i sit 23-årige lange liv. Den dag, hvor hendes kæreste gennem fem år – hendes absolutte sjæleven – [Afdøde] døde.

I dag – to år senere – ved hun stadig ikke med sikkerhed, hvordan hændelsen minut for minut den nat 6. april 2016 helt nøjagtigt udspillede sig.

Det eneste, hun med sikkerhed ved, er, at [Afdøde] døde. I hendes arme. 25 år gammel. Udmattet. Udkørt. Og udpint efter et flereårigt stofmisbrug, der til sidst havde trukket kraft en ud af enhver levende organisme i den ellers evigt glade bornholmer-drengs krop.

Endeløs frygt

Historien, der udfolder sig herunder, er fortællingen om, hvordan en endeløs flugt ind i stoffernes univers blev den glade drengs endeligt.

Og ikke mindst hvordan en ung piges kamp for at besejre det onde ikke slog til, men blot endte som endnu et tal i dødsstatistikken, der vedrører unge og narkotikarelaterede dødsfald.

Historien starter på Bornholm i 2011.

Her bor 16-årige [Ekskæresten] sammen med sin familie. En social og udadgående pige, som stadig har sin første kærlighed til gode.

En dag bibber hendes telefon, og via Messenger får hun en besked fra den fem år ældre [Afdøde].

»Han er selv fra Bornholm og har lagt mærke til hende, selvom de aldrig rent fysisk har mødt hinanden.

[Afdøde] synes, at [Ekskæresten] er sød, og vil gerne invitere hende til København, hvor han bor og har boet siden, han var 18. [Ekskæresten] spørger sin mor om lov og drager kort efter mod hovedstaden.

»Jeg kan huske, at vi mødtes på Hovedbanegården, hvor jeg så den her lille, fine fyr komme gående. Han var superglad og nervøs. Han havde en fin skjorte og cowboybukser på. Han mindede mig lidt om Benny fra Olsen Banden,« fortæller [Ekskæresten] til B. T.

Noget helt særligt

Der går ikke lang tid efter deres første møde, før de to bornholmere finder ud af, at de deler noget helt særligt. De bliver kæresten.

»Jeg faldt pladask for [Afdøde]. Han var sød, lyttende og sjov. Og så var han en charmetrold. Han var typen, der kunne charme sig ind på den ældste dame i Netto og den yngste pige i Fakta,« siger [Ekskæresten], som året efter flytter til København, hvor hun finder et job og bor med [Afdøde] i hans andelslejlighed på Vesterbro i København.

Skiftet fra langdistance-forhold til at gå op og ned af hinanden på daglig basis er dog ikke lige så let og romantisk, som de begge har drømt om. Og da [Ekskæresten] for første gang – siden hun er flyttet til København – tager hjem for at besøge sin familie på Bornholm, går det galt.

[Afdøde] inviterer bag [Ekskæresten]s ryg alle sine venner – og deres venners venner – til fest i den lille 2-værelses lejlighed.

»Jeg har ingen anelse om det, men får en besked fra en kollega, som er med til

festen. Hun kommer ind i lejligheden og ser den her dreng, der sidder ovre i hjørnet. Han er helt væk. Hun ved ikke, hvad han har taget, men han er helt ukontaktbar og har taget alle mine ting ude fra badeværelset og stillet op på sofabordet foran sig,« fortæller [Ekskæresten].

[Ekskæresten] sidder på Bornholm og ved ikke, hvad hun skal stille op. De har sammen købt en lille hund, og det eneste, hun kan tænke på, er at komme hjem og redde den fra den dødsleg, der udspiller sig i lejligheden.

[Ekskæresten] kommer først hjem søndag, og her går det op for hende, at [Afdøde] har været på stoffer fra dét øjeblik, hun trådte ud af døren.

»Jeg får senere fortalt, at han har taget kokain, MDMA og alt mulig andet. Med [Afdøde] var det åbenbart 'jo vildere, jo bedre'.«

[Ekskæresten], som er 17 år gammel på det her tidspunkt, har ingen anelse om, at hendes kæreste tager hårde stoffer. Hun har set ham ryge en joint et par gange, men det er det.

Stofferne ændrer [Afdøde]

Oven på weekendens udskejelser er [Ekskæresten] åbenlyst chokeret, men de får en god snak, og [Afdøde] forklarer, hvorfor han tager stofferne. Hvad de giver ham.

»Han fortæller mig en masse ting, hvor det går op for mig, hvorfor han flygter. Han fortæller, hvor meget jeg betyder for ham, og at han ikke behøver dem, når vi er sammen. Det er dejligt at høre, men jeg forstår ikke rigtig, hvad det betyder.«

[Afdøde] har med sin ærlighed og indlemmelse af [Ekskæresten] i sit inderste tankeregister fået slukket branden. For nu i hvert fald.

Hverdagen fortsætter, men hver gang, det går lidt skævt derhjemme, eller [Afdøde] får rodet sig ud i problemer, er det [Ekskæresten]s skyld.

»Han begyndte at blive meget kontrollerende. Jeg måtte ikke være på Facebook. Jeg måtte ikke træne. Jeg måtte ikke gå med makeup. Jeg skulle gå i løst tøj. I dag kan jeg godt se, hvor skidt det så ud, men dengang kunne jeg ikke se det. Jeg var forelsket og så ikke tingene klart.«

[Ekskæresten] begynder at tabe sig. Meget. Hun har stort set ingen venner, og hun kommer aldrig ud. Hun er, som hun selv siger det: "fange i sit eget hjem".

Men fange eller ej, så er det bag hjemmets fire vægge, at hende og [Afdøde] har det bedst.

Opfører sig mærkeligt

Lige så snart [Afdøde] er ude, eller de er væk fra hinanden, begynder han at opføre sig mærkeligt. Uhyggeligt.

»Han sender videoer til mig, hvor han synger på et mærkeligt beruset sprog. Jeg får billeder af en masse knive, og han truer med at begå selvmord. Det hele er min skyld,« siger han.

Sådan står det på i månedsvis, indtil [Ekskæresten] på et tidspunkt ikke kan klare det mere. Hun går fra [Afdøde] og flytter i sin egen lejlighed på Peter Ipsens Allé i Københavns nordvestkvarter. Samme lejlighed bliver nogle måneder senere nævnt i politiets rapport en augustnat 2013.

[Afdøde] banker pludselig på [Ekskæresten]s dør tidligt lørdag morgen. Han er påvirket, kan hun se, og i hånden har han et koben.

[Ekskæresten] åbner ikke. Hun ringer til en veninde, men når aldrig at færdiggøre samtalen, før døren bliver brækket op. [Afdøde] står i entréen. Han har ild i øjnene.

»Han smadrer mit hoved ind i væggen. Først til højre. Så til venstre. Han smadrer alt i lejligheden, og imens tænder han for elkogeren. Jeg ved stadig ikke den dag i dag, hvad han ville bruge vandet til,« fortæller [Ekskæresten].

Sekunderne føles som minutter, og på et tidspunkt hænger [Ekskæresten] ud af vinduet og skriger efter hjælp. I næste øjeblik står politiet i stuen.

Melder ham ikke

[Afdøde] er stukket af, og selvom betjentene opfordrer [Ekskæresten] til at melde ham, gør hun det ikke.

»Det kunne jeg ikke. Jeg havde ondt af ham. Det var ikke hans skyld, at han skulle tage sådan noget lort, der gjorde ham til et helt andet menneske,« siger [Ekskæresten] og fortsætter:

»Lige meget hvordan man vender og drejer det, var det ikke [Afdøde], der kom ind af min dør og smadrede min lejlighed. Og mig. Det var én, der var påvirket af stoffer. Det var én hvor stofferne havde ændret hans ansigtsudtryk. Hans ord. Hans handlinger. Hans personlighed. Det var en anden person.«

[Ekskæresten] er aldrig bange for, at [Afdøde] for alvor vil skade hende, og som månederne går, tager [Ekskæresten] rent faktisk [Afdøde] tilbage.

Sådan går det mange gange igennem de i alt fem år, de er sammen. Når de er kærester, er det ofte godt, men også intenst, kontrollerende og hårdt – især for [Ekskæresten]. Når de er fra hinanden, er det hårdt for [Afdøde], som intensiverer sit stofforbrug og med hver streg til næsen tager endnu et skridt mod den uundgåelige afgrund forude.

I 2015 – fire år efter de mødtes – går det ikke alene op for [Ekskæresten], men også for omverdenen, at [Afdøde] har problemer.

I forbindelse med sin fars 60-års fødselsdag bliver han efterlyst af politiet, fordi han aldrig dukker op til festen.

Familien er bange for, at der er sket noget med den 25-årige unge mand, som i efterlysningen beskrives som en 'pæn og velklædt misbruger'.

Familiens – inklusive [Ekskæresten]s – bange anelser viser sig at holde stik. På vej til Bornholm er [Afdøde] og en ven drejet af til Malmø. De bliver væk fra hinanden, og imens vennen kommer retur til København, bliver [Afdøde] anholdt for narkobesiddelse og gadeuorden.

Voldsomme abstinenser

[Afdøde] sidder tre-fire dage i svensk arrest og er ifølge eget udsagn, fortæller [Ekskæresten], ved at dø af abstinenser. Kroppen bliver med ét afskåret fra det høje indtag af stoffer, som [Afdøde] på det her tidspunkt er vant til at tage, og hans 25-årige unge legeme er ved at bukke under.

Hjemvendt til Danmark står det nu soleklart for enhver, at [Afdøde] er langt ude. Han har brug for hjælp.

Han kommer i dagbehandling og får senere plads på et opholdsted, hvor han får hjælp til at tage sin ordinerede medicin.

[Ekskæresten] og [Afdøde] er ikke kærester, men ses, og på et tidspunkt bliver [Ekskæresten] gravid. Det er ikke planen, og en abort synes at være eneste rationelle udvej.

»Hvordan skulle [Afdøde] kunne tage vare på et barn, når han ikke engang kunne tage vare på sig selv,« spørger [Ekskæresten], som får foretaget aborten uden at få fortalt det til [Afdøde].

Nyheden slår hårdt. [Afdøde] er knust, og han får smuglet stoffer ind på bostedet. Heroin. Han sætter nålen til armen. Han overdoserer. Måske med vilje. Måske ikke.

»Da jeg kommer derud bagefter, kommer han kravlende hen til mig som et såret dyr. Han græder og vælter hen over mig. Han siger, at han ville dø. Han var så påvirket af medicin, at han næsten ikke kunne tale.«

[Afdøde] får herefter en lejlighed i Lyngby på et andet opholdssted. Det er tydeligt, at stofferne har svækket [Afdøde], og han er ikke længere den samme.

En forårsdag i april 2016 har de en aftale om at lave mad sammen. Der er ikke noget specielt ved det, bortset fra at [Afdøde] opfører sig en smule anderledes, end han plejer.

»Han sms'er til mig, at han har købt masser af frugt, og at vi skal være glade. Jeg kan huske, jeg syntes, det var mærkeligt. Det havde han aldrig skrevet før. At vi skulle være glade,« understreger [Ekskæresten].

[Afdøde] har også købt blomster til [Ekskæresten]. De hygger sig.

Underlig uro i kroppen

Inden de går i seng, får [Afdøde] sin sovepille, som han har brug for at kunne falde til ro. Efter de har ligget og snakket sammen i sengen til kl. 02, bliver de enige om at få noget søvn.

»Jeg ligger yderst i sengen. [Afdøde] ligger på min inderside med hovedet på mit bryst. Jeg nusser ham i håret, men lige pludselig går der et jag igennem kroppen på ham.«

[Ekskæresten] fortæller, hvordan [Afdøde] sætter sig op i sengen og kigger mærkeligt på hende. Han fortæller, at han har en underlig uro i kroppen. Men fordi uro i [Afdøde]s evigt sitrende krop ikke er unormal, slår de det begge hen. Det næste, [Ekskæresten] husker, er lyden fra vækkeuret.

»[Afdøde] var normalt lidt svær at få ud af sengen om morgenen, så jeg ligger og snakker til ham og bemærker, at han er svedig. Sådan rigtig svedig,« husker [Ekskæresten].

»Skat, kom så. Vi skal op nu,« siger hun.

Hun ruller ud af sengen, imens [Afdøde] ligger op af hende. Men i stedet for at løfte sit hoved, flytte sig og rulle den anden vej, falder [Afdøde] med ansigtet ned i puden.

»Jeg tænker, hvad sker der? Jeg tager fat i [Afdøde] og vender ham om. Og så skrider jeg. Det ansigt jeg kigger ind i. Det er det, jeg har set for mig lige siden.«

Traumet sidder

[Afdøde]s hals er som indledningsvis beskrevet blå og lilla. Han viser ingen tegn på liv.

»Jeg går i panik og slår ham rigtig hårdt. Jeg kan ikke rigtig huske det, men har fået at vide, at jeg løber rundt nøgen i lejligheden, og at jeg prøver at give ham førstehjælp.«

Naboen hører skriget og sparker døren ind. Der bliver ringet 1-1-2, men Falck-redderne må give op. [Afdøde] er død.

»Det skete ved en 4-5-tiden, siger de. Så han sov ind lidt efter, vi lagde os til at sove,« siger [Ekskæresten].

Den i dag 23-årige unge kvinde ville gerne have været traumerne fra den skæbnesvangre aprilnat foruden. Samtidig føler hun dog, at [Afdøde] – i stedet for at ligge et eller andet sted alene – døde i rette omgivelser: I hendes arme.

Traumerne har dog – mere end to og et halvt år efter [Afdøde] døde – stadig fanget [Ekskæresten] i en svær angst. Hun er bange for fremmede, hun møder på gaden, og hun har svært ved at være sammen med andre af frygt for, at de ikke vågner igen.

Stofferne forbander hun dagligt langt væk og har svært ved at begribe, hvorfor andre er dumme nok til at jage samme – altødelæggende – rus, som hendes sjæleven desværre gjorde. Og sjælevennen? Ham savner hun stadigvæk. Og det vil hun nok altid gøre, som hun siger.

»Men jeg savner den rigtige [Afdøde]. Jeg savner ham ikke sammen med stofferne. De ødelagde ham. De stjal ham.«

I artiklen er der blandt andet indsat følgende billeder:

Et billede af to hænder, som holder en mobiltelefon. På mobiltelefonen ses et foto af en kvinde og en mand. Manden ses at give kvinden et kys på venstre kind. Oven for fotoet ses datoen ”3. oktober 2016”. Billedet er ledsaget af følgende tekst: *”[Ekskæresten] viser et billede fra dengang, hende og [Afdøde] først mødte hinanden. Dengang var [Afdøde] ren, som [Ekskæresten] siger. En sund og rask dreng, der endnu ikke havde krydset veje med stofferne.”*

Et billede af to hænder, som holder en mobiltelefon. På mobiltelefonen ses en beskedtråd med et foto af hovedet af en mand, der holder venstre hånd for panden. På mobiltelefonen fremgår endvidere følgende beskedtekst: *”Fordi jeg intet kan, hukommelsestab kan knapt se tasterne -og ved det er en fejl at gøre det satan men hvis du ikke er min kan jeg ikke ha kontakt hele tiden :’(det gør sa ondt , den od he jeg fik var en fejl fra silvers side , jeg laver intet andet end at åbne mig om alt og den abort har ødelagt miffy. Sa forstår dig [Ekskæresten] , håber det [Teksten fortsætter uden for skærbilledet, Pressenævnet]”*. Billedet er i artiklen ledsaget af følgende tekst: *”[Ekskæresten] modtog ofte beskeder med billeder og videoer fra [Afdøde], hvor han fortalte og viste, hvor ulykkelig han var.”*

Et billedet af [Ekskæresten], som holder hånden foran munden, mens hun kigger ned. Billedet er ledsaget af følgende billedtekst: *”[Ekskæresten] fortæller, hvor hårdt det var, når [Afdøde] flygtede og lod stofferne tage styringen”*.

Et billede af et dokument fra Kriminalvården. Af dokumentet fremgår følgende tekst: *”Personuppgifter, Efternavn och förnamn, [Afdøde], [Afdøde]. Inlämning (Skåp 082), Anteckning, Vid ankomst hä Malmö. Tillhörighet [...].”* Billedet er ledsaget af følgende tekst: *”[Afdøde]s kvittering fra den svenske kriminalforsorg, efter han er blevet anholdt for gadeuorden og narkobesiddelse i Malmø.”*

I den trykte udgave af artiklen fremgik endvidere et billede af en mobiltelefon, der ligger ovenpå nogle håndskrevne breve. På mobiltelefonen ses et billede af en mand, der ligger på et gulv med dyne på, mens en kvinde sidder på gulvet og holder ham i hånden. Billedet er ledsaget af billedteksten: *”[Ekskæresten] viser modigt et billede frem af [Afdøde], der er taget umiddelbart efter, ambulancepersonalet erklærede ham død. På billedet kan man se [Ekskæresten] sidde på venstre side af [Afdøde]s livløse krop, imens hun holder ham i hånden. Hun ved ikke, hvem der har taget billedet, eller hvem hun har fået det af, men i dag er hun glad for, at hun har det.”*

Ved artiklens offentliggørelse på bt.dk var der endvidere indsat et billede som det ovenfor omtalte, som på en mobiltelefon viser [Afdøde] kort efter sin død, samt en video, hvor der blev vist en række billeder af

[Afdøde]. I videoen fremgik blandt andet et billede af to hænder, der holder en mobiltelefon, hvorpå der ses endnu et billede taget af [Afdøde] kort efter sin død. I videoen fremgik endvidere et billede, som efter det oplyste er taget af [Ekskæresten], og som viser den åbne kiste, [Afdøde] lå i ved familiens afsked med ham.

Til artiklen er der endelig indsat en faktaboks, hvoraf følgende fremgår:

”Narkorelaterede dødsfald de seneste 10 år

2017: 254

2016: 279

2015: 245

2014: 263

2013: 213

2012: 210

2011: 285

2010: 276

2009: 276

2008: 239”

Efter offentliggørelsen

Klagerne anmodede ved mail af 30. december 2018 B. T. om at fjerne en række billeder fra artiklen, herunder billederne hvor [Afdøde] ses liggende død på gulvet, billedet af [Afdøde]s åbne kiste samt billedet af dokumentet fra Kriminalvården. B. T. afpublicerede samme dag videoen med billederne af [Afdøde], som var indsat i artiklen bragt på bt.dk, samt billedet hvor [Afdøde] ses liggende død på gulvet.

Klagerne anmodede endvidere B. T. om at slette afsnittene i artiklen om Kriminalvården og om [Afdøde]s overdosis af heroin på bostedet, hvilket B. T. afslog.

Klagernes klage er modtaget i Pressenævnet den 6. januar 2019.

2 Parternes synspunkter

2.1 Klagerne synspunkter

Privatlivets fred og hensyn til pårørende

Klagerne, som er henholdsvis forældre og søstre til [Afdøde], har anført, at B. T. ikke har taget hensyn til dem som pårørende i forbindelse med artiklens offentliggørelse.

B. T. har ukritisk bragt historien fra [Ekskæresten], som er psykisk ustabil og i dyb sorg, og B. T. har dermed groft udnyttet [Ekskæresten].

B. T. har i artiklen bragt krænkende billeder af [Afdøde] uden at have indhentet klagerne samtykke hertil. Klagerne har henvist til billedet af den åbne kiste, billedet af dokumentet fra Kriminalvården, som ikke har relevans for artiklen, samt artiklens to billeder, hvor [Afdøde] ses liggende død på gulvet. Sidstnævnte billeder havde kun [Afdøde]s far kendskab til, og [Ekskæresten] havde lovet ham at slette disse.

Klagerne har til B. T.s bemærkning om, at billederne af [Afdøde] er små i størrelsen, bemærket, at billederne var i fuld størrelse på B. T.s hjemmeside og på B. T.s Facebook-side.

Klagerne har endvidere anført, at det er unødvendigt for historien at bringe [Afdøde]s fulde navn i artiklen.

Korrekt information

Klagerne har anført, at [Ekskæresten] ikke havde kontakt med [Afdøde] i den periode, hvor han sad i en svensk arrest, og at sagen derfor er faktuel forkert beskrevet i artiklen. Retteligt sad [Afdøde] i svensk fængsel i 27 dage for besiddelse af stoffer.

Det er endvidere ukorrekt oplyst i artiklen, at [Afdøde]s fik en overdosis af heroin på bostedet, idet han aldrig har opholdt sig på et bosted.

Sletning - punkt B. 8

Klagerne har anmodet om, at afsnittene i artiklen om Kriminalvården og om [Afdøde]s overdosering af heroin på bostedet samt billedet af dokumentet fra Kriminalvården slettes.

Genmæle

Klagerne har anmodet om, at B. T. skal bringe et genmæle.

2.2 B. T.s synspunkter

God presseskik

B. T. har afvist, at den påklagede artikel er i strid med god presseskik.

Privatlivets fred og hensyn til pårørende

B. T. har indledningsvist anført, at skæbnehistorien om [Afdøde] er en del af en længere artikelserie om unge og stoffer.

B. T. har anført, at unge og stoffer er væsentlige historier med klar samfundsmæssig interesse. Unge og børn dør i dag af stoffer, og det er en virkelighed, som B. T. som medie har en publicistisk pligt til at få frem i offentligheden. I dette tilfælde var det en artikelserie om emnet.

Sagen om [Afdøde] er på alle måder en tragisk sag, hvor der forståeligt nok er følelser på spil for familie og pårørende. Det forhold, at familien er rystede, er dog ikke det samme som, at B. T. har overtrådt de presseetiske regler.

Klagerne har blandt andet fremhævet, at alene én af klagerne, [Klager 4], havde set billederne taget umiddelbart efter, at [Afdøde] var afdødt ved døden, og at han havde bedt [Ekskæresten] om at slette dem. Umiddelbart er den del af forhistorien dog sagen uvedkommende. B. T. har valgt at fortælle [Ekskæresten]s historie og har offentliggjort hendes billeder med den fortælling for øje.

Derfor kræver en offentliggørelse af billederne heller ikke familiens samtykke.

B. T. har bevidst valgt at vise billederne af [Afdøde] på en mobiltelefon, som [Ekskæresten] holder. Det betyder, at billederne er små, og at man af samme grund og på grund af vinklen ikke kan genkende [Afdøde] på nogle af billederne. Denne måde at offentliggøre billederne på er bevidst valgt fra B. T.s side ud fra en overvejelse om at vise hensynsfuldhed og takt i forhold til de pårørende, og punkt B. 3 i de presseetiske regler om hensyn til ofre og pårørende til ofre er således indgået B. T.s overvejelser.

Da B. T. den 30. december 2018 blev opmærksom på, at familien følte sig krænket over billederne, blev de fjernet fra artiklen bragt på bt.dk, ligesom B. T. afpublicerede den video, billederne blev vist i. Dette blev gjort ud fra et ekstraordinært hensyn til de pårørendes følelser og ikke som en erkendelse af, at billederne aldrig skulle have været bragt uden klagerens samtykke.

B. T. har erkendt, at billederne kan opleves som skrappe, men de er også en del af en brutal virkelighed, som B. T. skildrer i artiklen, fortalt gennem [Ekskæresten]s erfaringer, billeder og historie. Billederne af [Afdøde] på mobiltelefonen var en del af den fortælling.

B. T. har i sine etiske overvejelser også været særligt opmærksom på punkt B. 5 og B. 6 i de presseetiske regler om interview, indsamling og offentliggørelse af information fra personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. B. T. har understøttet, at [Ekskæresten], som er den eneste kilde i historien, er 23 år, og hun er således myndig og har været fuldt ud klar over konsekvenserne ved at stille op til et interview.

Derudover har det indgået i B. T.s etiske overvejelser, at det på interviewtidspunktet var to et

halvt år siden, at [Afdøde] døde. Det er derfor B. T.s vurdering, at [Ekskæresten] har været forbi en potentiel choktilstand, ligesom hun har haft en rum tid til at bearbejde sorgen.

B. T. har således afvist at have udnyttet ”en psykisk ustabil pige i dyb sorg”. [Afdøde]s død påvirker stadig [Ekskæresten], hvilket også fremgår af artiklen, men et menneskes sorg og påvirkning af en traumatisk oplevelse diskvalificerer dem ikke fra at kunne fortælle deres historie. I givet fald ville det være umuligt at lave skæbnehistorier.

Korrekt information

B. T. har fastholdt, at oplysningen om [Afdøde]s ophold i Kriminalvården er gengivet korrekt efter [Ekskæresten]s forklaring. [Ekskæresten] tog til Malmø, da [Afdøde] blev efterlyst, og [Afdøde]s ophold er desuden dokumenteret med et billede af et brev fra den svenske kriminalforsorg, som [Ekskæresten] har fået af [Afdøde]s mor efter [Afdøde]s død.

B. T. har endvidere fastholdt, at oplysningen om [Afdøde]s smugling af heroin ind på et opholdssted er gengivet korrekt efter [Ekskæresten] forklaring. [Klager 1] har efterfølgende bekræftet, at [Afdøde] havde indtaget heroin ved at ryge det. [Ekskæresten] har over for B. T. fastholdt, at hun, da hun besøgte [Afdøde] dagen efter, så mærker på [Afdøde]s arme.

Sletning – punkt B. 8

B. T. har fastholdt afvisningen af at slette afsnittene i artiklen om Kriminalvården og [Afdøde]s overdosering af heroin på bostedet over, samt billedet af dokumentet fra Kriminalvården, idet de ikke indeholder ukorrekte oplysninger.

Genmæle

B. T. har afvist at bringe et genmæle, idet B. T. har imødekommet klagerens ønske om at fjerne billederne. B. T. har samtidig anført, at artiklen ikke indeholder ukorrekte oplysninger.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Retlig interesse

Det er en betingelse for, at Pressenævnet kan behandle en klage, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet. I tilfælde, hvor den berørte person var død, da omtalen blev offentliggjort, kan en klage efter nævnets praksis under visse omstændigheder indgives af visse nære pårørende, herunder ægtefælle, forældre, børn, børnebørn og søskende.

Klagen angår artiklens omtale af afdøde [Afdøde]. Klagerne [Klager 1] og [Klager 4] er forældre til [Afdøde], og klagerne [Klager 2] og [Klager 3] er søskende til [Afdøde]. Klagerne er ikke selv nævnt i artiklerne, men de er omfattet af den kreds af nære pårørende, der efter nævnets praksis kan klage over omtale af en anden person. Nævnet bemærker i den forbindelse, at [Ekskæresten] ikke ses at have indgivet en klage over artiklen.

Sagen realitetsbehandles herefter i relation til artiklens omtale af [Afdøde].

God presseskik

Privatlivets fred og hensyn til pårørende

Klagerne har klaget over, at B. T. i forbindelse med artiklens offentliggørelse ikke har taget hensyn til dem som pårørende.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt, jf. punkt B. 1 og B. 3.

Klagerne har klaget over, at B. T. i artiklen har bragt to billeder af [Afdøde], som blev taget kort efter, at han var afgået ved døden, et billede af den åbne kiste ved familiens afsked med [Afdøde], samt et billede af et dokument fra den svenske Kriminalvården. Klagerne har også klaget over, at [Afdøde] omtales ved sit fulde navn i artiklen.

Pressenævnet finder, at det har klar samfundsmæssig interesse at belyse stofmisbrug blandt unge, hvilket B. T. blandt andet bruger [Afdøde]s sag til at eksemplificere.

Nævnet finder imidlertid, at artiklen indeholder private og krænkende oplysninger om [Afdøde]. Samtidig finder nævnet, at artiklen ikke havde mistet sit journalistiske indhold, hvis [Afdøde] ikke var blevet omtalt ved sit fulde navn. Således burde B. T. have indhentet samtykke fra [Afdøde]s efterladte til, at han i artiklen kunne omtales ved sit fulde navn. Nævnet udtaler kritik.

Pressenævnet lægger herefter til grund, at B. T. har fået tilladelse til at bringe artiklens billeder fra kilden [Ekskæresten], som var [Afdøde]s kæreste, samt at artiklen er publiceret flere år efter [Afdøde]s død.

Nævnet finder imidlertid, at det er krænkende for klagerne, at billederne, som viser [Afdøde] umiddelbart efter sin død, samt billedet af hans åbne kiste, blev bragt, uden at B. T. havde indhentet klagernes samtykke hertil. Nævnet udtaler kritik af B. T. for ikke at have udvist tilstrækkeligt hensyn til klagerne ved at bringe billederne uden at have indhentet deres samtykke hertil.

Nævnet finder herefter, at billedet af dokumentet fra den svenske Kriminalvården har dækning i artiklens oplysning om, at [Afdøde] i en periode var fængslet i Sverige. På den baggrund finder nævnet ikke, at billedet i sig selv er krænkende, og nævnet udtaler ikke kritik af B. T. for at have bragt billedet.

Korrekt information

Klagerne har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekte oplysninger om [Afdøde]s ophold i en svensk arrest, samt at det er ukorrekt, at [Afdøde] tog en overdosis af heroin på et bosted.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A. 1.

Klagerne har anført, at [Afdøde] sad i svensk fængsel i 27 dage for besiddelse af stoffer, hvorfor artiklens beskrivelse af fængselsopholdet ikke er korrekt.

I artiklen fremgår følgende om fængselsopholdet:

” [...] bliver [Afdøde] anholdt for narkobesiddelse og gadeuorden.

[Afdøde] sidder tre-fire dage i svensk arrest [...] ”

Pressenævnet finder, at artiklens unøjagtighed i beskrivelsen af fængselsopholdet ikke i sig selv kan betragtes som krænkende for klagerne. Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere B. T. for ikke at efterprøve oplysningen herom yderligere.

Klagerne har videre anført, at [Afdøde] aldrig har opholdt sig på et bosted, og at det påklagede udsagn derfor ikke er korrekt.

Pressenævnet forstår herefter klagen således, at den angår oplysningen om, at den beskrevne hændelse fandt sted på et ”bosted”.

Nævnet finder, at den fejlagtige oplysning herom ikke kan betragtes som krænkende i sammenhængen, og nævnet udtaler ikke kritik af B. T. for at have bragt oplysningen.

Sletning - punkt B. 8

Klagerne har klaget over, at B. T. har afvist at slette afsnittene i artiklen om Kriminalvården og [Afdøde]s overdosering af heroin på et bosted, samt billedet af dokumentet fra Kriminalvården.

- Generelt om punkt B. 8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af B. 8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksning, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklen indeholder et interview med [Ekskæresten] som fortæller om sit forhold til [Afdøde], og hvordan forholdet blev påvirket af hans stofmisbrug frem til, at han døde i hendes arme.

Pressenævnet har noteret sig, at B. T. i artiklen, som den er tilgængelig på bt.dk, har fjernet de billeder, som viser [Afdøde] umiddelbart efter, at han var afgået ved døden, samt billedet af [Afdøde], der ligger i en åben kiste, som blev taget i forbindelse med familiens afsked med ham.

Det er Pressenævnets opfattelse, at artiklen indeholder oplysninger om [Afdøde], der må betragtes som værende belastende for hans pårørende.

Efter en samlet afvejning finder nævnet imidlertid, at der ikke er tungtvejende grunde, der taler for, at indholdet af de konkrete tekstafsnit samt billedet af dokumentet fra Kriminalvården er af en sådan karakter, at det skønnes rimeligt at hindre tilgængeligheden heraf.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at de unøjagtigheder, som efter klagernes oplysninger fremgår i de to tekstafsnit, ikke i sammenhængen kan betragtes som krænkende på en sådan måde, at de er i strid med god presseskik. Tilsvarende finder nævnet, at billedet af dokumentet fra Kriminalvården ikke i sig selv kan betragtes som krænkende for [Afdøde]s efterladte.

Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere B. T. for ikke at fjerne billedet fra den svenske Kriminalvården samt de påklagede tekstafsnit.

Genmæle

Klagerne har klaget over, at B. T. har afvist at bringe et genmæle.

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller

anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Som sagen er oplyst, finder Pressenævnet ikke grundlag for at fastslå, at der i artiklen er bragt faktuel forkerte oplysninger, som er egnet til at påføre klagerne økonomisk eller anden skade af betydning. Nævnet finder derfor, at der ikke er grundlag for genmæle.

Offentliggørelse af nævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af B. T. at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer B. T..

[underrubrik]

B. T. får kritik for ikke at have taget tilstrækkeligt hensyn til de pårørende i forbindelse med artikel om stofmisbrug.

[tekst]

B. T. bragte i december 2018 et interview med en kvinde, som fortalte om sit forhold til en stofmisbruger. I interviewet fortalte hun blandt andet om, hvordan den pågældende døde i hendes arme. Afdøde blev i artiklen omtalt ved sit fulde navn, og artiklen indeholdt flere billeder af ham, blandt andet billeder, som var taget kort efter hans død, samt et billede af hans åbne kiste taget ved familiens afsked med ham.

Afdødes forældre og søskende har klaget til Pressenævnet over artiklen.

Pressenævnet finder, at B. T. burde have indhentet klagerens samtykke til at omtale afdøde ved sit fulde navn og til at bringe de omtalte billeder i artiklen. Pressenævnet har derfor udtalt kritik af B. T. for ikke at have taget tilstrækkeligt hensyn til klagerne i forbindelse med artiklen.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse på hjemmesiden

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal ske som en selvstændig artikel, der prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Pressenævnets offentliggørelses tekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” til nævnets kendelse ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes af mediet.

Offentliggørelse i den trykte avis

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (B. T. har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet i kommentaren (på ledersiden)). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i mediet.

Afgjort den 18. juni 2019